

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۱۱/۲۴

عبدالباری جهانی

غزل

زما د مرحوم دوست ډاکټر قادر سلیمان عطایی روح ته تقدیم دی.

یوه ورځ به په محفل کي، یاران وي، او زه به نه يم
د ځم پینو ته به لوېدلې، مستان وي، او زه به نه يم
سره لمبه به گل غونډۍ وي، د سرو گلو له محشره
پر بناخلو د ارغوان به، گلان وي، او زه به نه يم
پر لمن د پسرلي به څاڅکي څاڅکي صدف اوري
پر اوربل به دي نازکي، باران وي، او زه به نه يم
ستا په لاره کي به نه وي زما د ترو پلونو نښي
پر سرو شونډو به دي گراني، پېزوان وي، او زه به نه يم
کله کله به یادیري زما بوډۍ کیسي نیمگري
پر جونگرو پر بېدیا به، ځوانان وي، او زه به نه يم
ما پردی ملا لیدلی په محراب کي څرېدلی
پر منبر به له بلاله، آذان وي، او زه به نه يم
بنار به ډک وي له زلمیو له شملو او له بگریو
شالمار ته به راغلي، طوطیان وي، او زه به نه يم
سره ټول به شاعران وي هم زلمي هم بنکلي نجوني
زما به هم د غزلونو، دېوان وي، او زه به نه يم
جهانی به له بهاره د سیلیو لښکر یوسي
پر غوټیو به راغلی، خزان وي، او زه به نه يم.

د ۲۰۲۱ کال د نومبر دوه ویشتمه ویرجینیا